

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 241/09-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2009 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Jána Auxta a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti MUDr. E. J., N., zastúpenej advokátom JUDr. M. P., N., a JUDr. M. P., N., zastúpeného advokátkou JUDr. E. P., T., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/94 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MUDr. E. J. a JUDr. M. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/94 porušené boli.

2. Okresnému súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/94 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. MUDr. E. J. a JUDr. M. P. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie každému v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Nitra p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Nitra j e p o v i n n ý uhradiť MUDr. E. J. trovy právneho zastúpenia v sume 245,70 € (slovom dvestoštyridsaťpäť eur a sedemdesiat centov) na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. M. P., N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Nitra j e p o v i n n ý uhradiť JUDr. M. P. trovy právneho zastúpenia v sume 122,85 € (slovom stovadsaťdva eur a osemdesiatpäť centov) na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. E. P., T., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 241/09-22 z 2. septembra 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. E. J., N., a JUDr. M. P., N. (ďalej aj „sťažovatelia“), pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/94.

Sťažovatelia uviedli, že 21. februára 1994 podali proti odporcovi na okresnom súde žalobu o zrušenie užívacieho práva k nehnuteľnosti, vydanie nehnuteľnosti a neoprávneného majetkového prospechu. Podľa ich vyjadrení je konanie okresného súdu vo veci sp. zn. 15 C 39/94 poznačené zbytočnými priet'ahmi, a to aj v období po 23. januári 2001, keď podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) s právoplatnosťou od 31. marca 2003 tamojší súd prerušil konanie.

Z uvedeného dôvodu sa sťažovatelia domáhali, aby ústavný súd v náleze vyslovil porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/94, priznal im primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 15 000 € a náhradu trov právneho zastúpenia.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 1194/09 z 30. septembra 2009 doručeným ústavnému súdu 9. októbra 2009, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Návrh na zrušenie užívacieho práva, vydanie nehnuteľnosti a neoprávneného majetkového prospechu bol podaný na tunajší súd dňa 21. 2. 1994. Po zaplatení súdneho poplatku za konanie a zaslaní vyjadrenia odporcu bol vytýčený termín pojednávania na 22. 3. 1994... súd uznesením č. k. 15 C 39/1994-31 zo dňa 5. 5. 1994 nariadil znalecké dokazovanie. Súdom ustanovený znalec Ing. Š. T. znalecký posudok vyhotovil a súdu predložil dňa 8. 11. 1995. Uznesením č. k. 15 C 39/94-76 zo dňa 8. 11. 1995 súd rozhodol o priznaní znalečného, voči ktorému rozhodnutiu podal navrhovateľ v 1. rade dňa 22. 1. 1996 odvolanie... Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. Z-2-15 Co 481/96-115 zo dňa 17. 4. 1997 odvolanie odmietol a spis vrátil tunajšiemu súdu dňa 28. 5. 1997. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 8. 1997. Súd následne pokračoval v dokazovaní... Ďalšie termíny pojednávania boli stanovené na 19. 11. 1998, 3. 12. 1998, 14. 1. 1999, 2. 3. 1999, 22. 4. 1999. Dňa 27. 4. 1999 podal odporca námietku zaujatosti voči vec prejednávajúcemu

sudcovi, ktorý sa k námietke vyjadril a spis prostredníctvom predsedu súdu predložil dňa 27. 3. 2000 Krajskému súdu v Nitre. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9 Nc 11/00-102 zo dňa 31. 3. 2000 rozhodol, že sudca JUDr. J. K. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci a spis vrátil okresnému súdu dňa 10. 5. 2000. Následne súd vyžiadal správu z pozemkového odboru Okresného úradu Nitra, zabezpečil pripojenie spisového materiálu PLVH-1843/724/1079-C a 2000/00/952, predložené doklady naštudoval a vytýčil pojednávanie na 23. 1. 2001, na ktorom vypočul svedkov a konanie vo veci prerušil do skončenia konania na Okresnom úrade v Nitre, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, vedeného pod sp. zn. 2000-20000/00952. Voči tomuto uzneseniu č. k. 15 C 39/1994-222 zo dňa 23. 1. 2001 podala dňa 15. 3. 2001 navrhovateľka odvolanie a spis bol dňa 20. 4. 2001 predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6 Co 156/01-237 zo dňa 20. 6. 2002 potvrdil prvostupňové rozhodnutie a spis vrátil tunajšiemu súdu dňa 20. 2. 2003. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 3. 2003. Od uvedeného termínu súd priebežne zisťuje stav konania na Obvodnom pozemkovom úrade v Nitre, pričom doposiaľ konanie na tomto orgáne nebolo skončené, takže prekážky ďalšieho postupu vo veci i naďalej trvajú.“

Sťažovatelia ešte v podaniach doručených ústavnému súdu 31. júla 2009 oznámili, že súhlasia s upustením od verejného ústneho pojednávania v danej veci. Tú istú skutočnosť oznámil aj predseda okresného súdu vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 9. októbra 2009.

Na základe uvedeného ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Ústavný súd pripomína, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je príkazom pre všetky štátne orgány na také konanie, ktoré vytvára právnu istotu pre subjekty práva. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zákonodarca zabezpečuje prostredníctvom procesnoprávných inštitútov, ktoré sú štátne orgány vrátane všeobecných súdov povinné efektívne a vecne správne využívať. Občiansky súdny poriadok obsahuje viaceré účinné prostriedky zabezpečujúce plynulosť a optimálnu dĺžku súdneho konania, ktorej výsledkom je právoplatné rozhodnutie a stav právnej istoty.

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Judikatúra ústavného súdu (napr. I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 75/07, III. ÚS 118/07) sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci (1), správanie účastníka (2) a postup súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha veci a jej význam pre sťažovateľa. Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03, III. ÚS 286/06).

1. Ústavný súd konštatuje, že v namietanom prípade ide o žalobu o zrušenie užívacieho práva, o vydanie nehnuteľnosti a neoprávneného majetkového prospechu. Podľa názoru ústavného súdu daná vec nie je ani skutkovo a ani právne zložitá a tvorí bežnú súčasť sporovej agendy všeobecných súdov. Okresný súd dokonca vo svojom vyjadrení ani nepoukázal na skutkovú a právnu zložitosť danej veci. Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade je predmetom záujmu nehnuteľnosť nachádzajúca sa v záhradkárskej osade. Výsledok súdneho sporu sa dotkne vlastníckeho práva sťažovateľov.

2. Ku kritériu, ktorým sa hodnotí správanie sťažovateľov ako účastníkov konania, ústavný súd poznamenáva, že v danom prípade nezistil také okolnosti na strane sťažovateľov, ktoré by spôsobili predĺženie doby konania okresného súdu. Na správanie sťažovateľov, ktoré by mohlo prispieť k prietahom v konaní, sa ani okresný súd vo svojom vyjadrení neodvolal.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu. Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade konanie prebieha od 21. februára 1994, keď bol okresnému súdu doručený návrh s'ťažovateľov. Pritom prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo už 22. marca 1994. V priebehu toho konania bolo nariadené znalecké dokazovanie (5. mája 1994), pričom znalec z odboru geodézie a kartografie predložil okresnému súdu znalecký posudok až po uplynutí 18 mesiacov (1 a pol roka), teda 8. novembra 1995. Proti uzneseniu okresného súdu o priznaní znalečného z 8. novembra 1995 podal s'ťažovateľ 22. januára 1996 odvolanie, ktoré bolo Krajskému súdu v Bratislave predložené 11. apríla 1996, ale 24. mája 1996 odvolací súd spis vrátil okresnému súdu bez rozhodnutia ako predčasne predložený. Dňa 26. júla 1996 okresný súd opätovne predložil spis Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní, ale 16. augusta 1996 odvolací súd opäť vrátil spis súdu prvého stupňa ako predčasne predložený. Okresný súd následne 27. novembra 1996 predložil spis odvolaciemu súdu, ktorý o odvolaní rozhodol uznesením zo 17. apríla 1997 tak, že ho odmietol, a 28. mája 1997 vrátil spis okresnému súdu. Okresný súd namiesto toho, aby vo veci konal bez priet'ahov, určil termín pojednávania až 7. júla 1998, teda až po uplynutí viac ako 13 mesiacov odvtedy, čo mu bol spis vrátený z odvolacieho súdu. Pojednávanie sa uskutočnilo 17. septembra 1998, pričom ďalšie pojednávania vo veci sa uskutočnili 15. októbra 1998, 19. novembra 1998, 3. decembra 1998, 14. januára 1999, 2. marca 1999 a 22. apríla 1999. Dňa 27. apríla 1999 odporca vzniesol námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi, ale spis spolu s vyjadrením zákonného sudcu k námietke boli predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Nitre až 27. marca 2000, teda po uplynutí 11 mesiacov. O námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením z 31. marca 2000 tak, že zákonného sudcu nevyhlúčil z prerokúvania a rozhodovania v danej veci, a 10. mája 2000 vrátil spis okresnému súdu. Na pojednávaní 23. januára 2001 okresný súd v súlade s § 109 ods. 2 písm. c) OSP prerušil konanie do skončenia konania vedeného na Okresnom úrade v Nitre – odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva (ďalej len „okresný úrad“) č. k. 2000-2000/00952. Proti tomuto uzneseniu podala jedna zo s'ťažovateľov 16. marca 2001 odvolanie, na základe čoho potom okresný súd 20. apríla 2001 predložil spis Krajskému súdu v Nitre. O odvolaní rozhodol odvolací súd uznesením č. k. 6 Co 156/01-237 z 20. júna 2002 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Krajský súd v Nitre vrátil spis okresnému súdu 20. februára 2003, pričom po doručení rozhodnutia účastníkom konania toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31. marca 2003.

Po prerušení konania okresný súd priebežne zisťoval stav konania, pričom prekážka konania trvá do rozhodnutia ústavného súdu.

Podľa § 111 ods. 1 OSP ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že aj keď po prerušení konania neplynú lehoty a nevykonávajú sa pojednávania, vec aj naďalej nie je právoplatne skončená, a preto je potrebné hodnotiť komplexný priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 39/94. Je nepochybné, že sťažovatelia sa v stave právnej neistoty nachádzajú takmer 16 rokov, čo je mimoriadne dlhá doba pre prijatie rozhodnutia v bežnom súdnom spore. Aj napriek tomu, že vec je už viac ako 6 a pol roka právoplatne prerušená, dovtedy okresný súd nekonal tak, aby to korešpondovalo s obsahom základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ich práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na viaceré obdobia nečinnosti okresného súdu, a to jednak v trvaní 18 mesiacov (od 5. mája 1994 do 8. novembra 1995), keď okresný súd čakal na vypracovanie znaleckého posudku bez toho, aby vo veci vykonal opatrenia voči znalcovi, či obdobie nečinnosti v trvaní viac ako 13 mesiacov, keď okresný súd potom, ako mu bol spis 28. mája 1997 vrátený z odvolacieho súdu, určil termín pojednávania až 7. júla 1998, ako aj obdobie nečinnosti v trvaní 11 mesiacov (od 27. apríla 1999 do 27. marca 2000), keď okresný súd opomenul predložiť námietku zaujatosti na rozhodnutie Krajskému súdu v Nitre. Za povšimnutie stojí aj nedôsledná činnosť okresného súdu v trvaní 16 mesiacov (od 22. januára 1996 do 28. mája 1997) v súvislosti s predložením odvolania sťažovateľa

proti uzneseniu o priznaní znalečného, keď v priebehu tohto obdobia odvolací súd dvakrát vrátil spis okresnému súdu ako predčasne predložený.

Aj keď okresný súd od právoplatného prerušenia konania (31. marca 2003) a aj v súčasnosti vykonáva úkony tak, aby zistil, či konanie vedené na okresnom úrade, kvôli výsledku ktorého je konanie vedené na okresnom súde prerušené, ešte stále prebieha, jeho predchádzajúci postup od doručenia návrhu sťažovateľov nemožno považovať za taký, ktorý by bol v súlade s ich základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd preto dospel k názoru, že postupom okresného súdu v konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 15 C 39/94, základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené boli.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 6 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Aj napriek prerušeniu konania, ale na druhej strane vzhľadom na to, že vec nie je dosiaľ právoplatne skončená, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 39/94 konal bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume po 15 000 € každému z nich od okresného súdu, poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania pred okresným súdom.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok súdneho konania takmer 16 rokov. U sťažovateľov oprávnené takéto postup okresného súdu vyvoláva stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľov, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv sťažovateľov, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu každému zo sťažovateľov, je primeraným zadosťučinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľov.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právni zástupcovia sťažovateľov si v sťažnosti uplatnili trovy konania každý v sume 245,70 €. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2008 v sume 695,41 € (20 950 Sk).

Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov právneho zastúpenia: právnemu zástupcovi za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) v sume 115,90 € x 2 podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a dvakrát náhradu režijného paušálu po 6,95 € podľa vyhlášky, spolu v sume 245,70 €; a právnej zástupkyňi za jeden úkon právnej služby (prevzatie zastúpenia a porada s klientom) a jednu paušálnu náhradu spolu v sume 122,85 € z dôvodu,

že pôvodné podanie nedoplnila ani sa k nemu osobitne nevyjadrila. Ústavný súd vyslovil povinnosť okresného súdu uhradiť trovy právneho zastúpenia právnym zástupcom sťažovateľov.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2009